

РЕШЕНИЕ

№ 2763

гр. София, 21.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в публично заседание на 18.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **2667** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.27 от Закона за общинската собственост /ЗОС/.

Образувано е по жалба на Е. Л. М., чрез пълномощника й-адв.О. Г., срещу Заповед №СОА21-РД40-181/23.11.21 г., издадена за кмета на СО /по заместване/, с искане да бъде изменена в частта на определеното парично обезщетение, като се увеличи размера му .

Наведеното основание за оспорване е за противоречие с материалноправните норми-чл.146, т.4 АПК, аргументирано в жалбата.

С писмения отговор по жалбата, инкорпориран в съпр.писмо по изпращане на адм.преписка на съда, ответникът, чрез процес. си представител-юрк. Ю. оспорва основателността на жалбата.

В съдебно заседание пред Административен съд София-град, жалбоподателят, чрез процесуалните си представители-адвокати Д. и Д., поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ, като съдът измени определеното обезщетение, в съотв. с приетото по делото заключение. Заявява и искане за присъждане на разноските по делото. В депозираната по делото писмена защита, в определения за това от съда срок, акцентира, че ПУП, във вр. с който се реализира отчуждителното мероприятие не е първи за имота. Отчуждаваният имот бил урегулиран с предходен ДРП от 1979 година. Като се позовава на ТР №3/15.07.1993 г. по т.д. №2/93 г. на ОСГК на ВКС и Решение №76/12.10.2020 г. по дело №3265/19 г. на ВКС, ГК поддържа, че отпадането на отчуждителното действие на неприложения план 1979 година не означава, че

същият преустановява съществуването си или че имотът, попадащ в урегулирана територия, се счита за такъв извън регулация, поради неприлагането на плана. Поддържа най-сетне, че апортът е годин аналог при определянето на равностойно пазарно обезщетение, както и че предвид датата на вписване на увеличението на капитала на дружеството-23.12.2019 година, същият попада в релевантния едногодишен период:17.12.2019-17.12.2020 година. Не поддържа кредитирането на конкретен вариант от заключението на ВЛ, а иска обезщетението да бъде увеличено „до размера на равностойно справедливо обезщетение за отчуждавания поземлен имот при отчитане на материалноправните изисквания за определяне на същото.“

Ответникът, чрез процесуалния си представител-юрк. Ю. моли за отхвърлянето на жалбата. Поддържа, че изключването от ВЛ на ползваните в административното производство аналози е неправилно. В тази връзка се позовава на решение на АССГ, 41 състав по адм.дело №1731/22 година. Не следвало да се признава за годин аналог и апортът в търговско дружество. Заявява искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, а при условията на евентуалност прави възражение за прекомерност на заплатеното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение. В съвременно депозираните по делото писмени бележки процесуалният представител на ответника аргументира годността на използваните в адм.производство аналози със съображения, че се отнасят за имоти, които са незастроени, в същата устройствена зона, едната от страните по тях е търговец, намират се в близост на отчуждавания имот и представляват покупко-продажба на ид.части, а ВЛ потвърдило, че е налице отделна стойност на земята. ЗОС не изключвал от годните аналози сделките за ид.части от имота. По отношение на останалите варианти поддържа съображенията, изложени в хода на устните състезания за апорта като негоден пазарен аналог, като допълнително твърди, че самите изчисления по вариант трети на ВЛ са неправилни, тъй като следвало да се образува средноаритметична цена от цените на петте имота, предмет на апорта, приети от ВЛ и ползвания от ВЛ нот.акт за аналог, като сумата се раздели на шест.

Административен съд-София град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства и служебно, на основание чл.168, ал.1, вр.чл.146 от АПК, провери изцяло законосъобразността на акта, в обжалваната му част, намира следното от фактическа и правна страна:

Преценката за допустимост на жалбата е осъществена с определението от з.з. на 21.03.22 г. за насрочване на делото и не е налице изменение на обстоятелствата, което да налага преповтарянето ѝ от съда.

Разгледана по същество жалбата е основателна, по следните съображения:

1.С оспорената заповед, предмет на съдебен контрол, на основание чл.25, ал.2, вр.чл.21, ал.1 и чл.25, ал.1 от ЗОС се отчуждава ПИ с проектен идентификатор 68134.1932.2275 по КККР, с площ от 346 кв.м, съгласно скица-проект за изменение на КККР, представляващ реална част от имот с идентификатор 68134.1932.2275 по КККР, одобрени със Заповед № РД-18-68/02.12.2010 г. на ИД на АГКК, находящ се в [населено място], [улица], район „В.“, във връзка е реализацията на обект: „Изграждане на Главен колектор III в м. „М. ливади – запад“, район „В.“ - публична общинска собственост, и се определя парично обезщетение в размер на 40 810.70 лева за собственика и жалбоподател по делото Е. Л. М..

2. Обжалваната заповед е издадена от компетентен орган- за кмета на Столична

община от заместник кмета Д. Б.. Компетентността на органа произтича от чл.25, ал.2 ЗОС и Заповед №СОА21-РД15-14195/с която кметът на СО е определил да го замества на 23.11.22 г./ Спазено е и изискването за форма на административния акт- на чл.25, ал.2 от специалния приложим закон-ЗОС и на чл.59 от общия-АПК. В заповедите са посочени основанията за отчуждаване - въз основа на влязъл в сила ПУП, предназначението на имота, предвиждащ изграждане на обект - публична общинска собственост, видът на имота - поземлен имот - незастроен, с подробно визирани индивидуализиращи признаци, собственикът, размерът на равностойното парично обезщетение и датата на изплащането. Заповедта е в писмена форма, посочено е наименованието на органа, който я издава, наименованието на акта, адресатът му, изложени са фактическите и правни основания, послужили за издаването му. За част от мотивите на органа, съответно на трайната съдебна практика, се приемат и съображенията, съдържащи се в документите от преписката по издаването на акта, както и предвижданията на ПУП, към които актът препраща.

3. Не са допуснати и съществени нарушения на административно-производствените правила. Спазена е процедурата по обявяване, предвидена в чл. 25 ЗОС. Съгласно чл. 25, ал. 1 от ЗОС, кметът на общината е публикувал обявление, с което уведомява собствениците на имотите за предстоящо отчуждаване. Към преписката е приложена Заповед СОА21-РД15-12566 от 07.10.2021 г. за заместване на 08.10.2021 г. Обявлението от 08.10.21 г. за предстоящото отчуждаване е публикувано, при спазване на закона в два централни-„24 часа“ и „Днес“ и един местен ежедневник - „Софийски вестник“. Между страните няма спор от фактическа страна, а се установява и от данните по преписката, че копие от обявлението за предстоящото отчуждаване е изпратено до кмета на Района, на чиято територия се намира имотът - предмет на отчуждаване, както и че обявлението на кмета на СО за уведомяване на собствениците за предстоящото отчуждаване е поставено и на информационното табло в административната сграда на СО за срок от 30 дни, съответно е публикувано и на интернет страницата на Столична община, и на таблото за обяви в административната сграда на Района.

В изпълнение на чл. 22, ал. 5 от ЗОС, с Възлагателно писмо изх. № СОА20-ГД26-12289 от 17.12.2020 година г. заместник кметът на СО-по заместване /Заповед № СОА20-РД15-14833 от 16.12.2020 г. на кмета на СО/ е възложил на лицензиран оценител - [фирма], отговарящ на изискванията на Закона за независимите оценители, притежаващ сертификат за оценителска правоспособност рег. №[ЕИК] от 08.17.2014 г. определянето на равностойно парично обезщетение за подлежащия на отчуждаване поземлен имот. Следователно релевантният едногодишен период по § 1, т.2 ДР ЗОС е от 17.12.2019 г. до 17.12.2020 г.

4. При осъществения контрол за съответствието на определеното с оспорения акт обезщетение за отчуждавания имот с приложимите материалноправни норми-чл.146, т.4 АПК, съдът намери, че жалбата е основателна, по следните съображения:

а/ Е. Л. М. се легитимира като собственик на процесния имот с Нотариален акт за продажба №13 том XIII дело № 2327 от 04.03.1991 г.

б/ От приетото по делото неоспорено от страните заключение по извършената СТОЕ /чл.200, ал.3 ГПК, вр.чл.144 АПК/, в частта, срещу чието, кредитиране няма възражения /чл.202 ГПК, вр.чл.144 АПК/, безспорно се установява, че първият регулационен план, обхващащ терена на процесния имот е РП на м.[жк], одобрен със Заповед №247 от 29.06.1979 г. В кадастралната основа на този план е нанесен ПИ №

810, като придобитият от жалбоподателката през 1991 г. имот представлява северната част на ПИ 810. По този план имотът попада изцяло в обхвата на парцел III от кв. 1 с отреждане за обществено жилищно строителство и административни сгради. Въз основа на показателите на плана отреждането е приравнено към зона Жс - жилищна зона с преобладаващо средноетажно застрояване с параметри на застрояване: Плътност на застрояване до 50%, К. 2.3, минимално озеленена площ 35% и максимална кота корниз 15 м. за жилищни сгради и 20 м. за обществени сгради.

Със Заповед РД-09-50-66 от 10.02.1999 г. е одобрен кадастрален, улично-регулационен и застроителен и регулационен план на м.М. ливади. По този план процесният по делото имот представлява източната част на ПИ №1374, която част попада в улична регулация за предвиденото продължаване на [улица]в южна посока между о.т. 66 и о.т.37. Този регулационен план е действащ и към момента, тъй като заповедта е потвърдена с Решение 85 по протокол №56 от 06.08.2003 г. на СОС и въз основа на него е предвиденото отчуждаване на процесния имот за изграждане на [улица]. За останалата част от имот №1094 е бил отреден У ПИ VI-1094 от кв. 47.

Със Заповед № РД-50-432 от 19.07.1999 г. е одобрен частичен ЗРП за кв. 19. По него процесният имот отново попада в отреждане за улица „Р. извор“ между о.т. 66 и о.т.37. Планът е отменен с влязло в сила съдебно решение по отношение на УПИ ХХ-811, 1374 от кв. 19, но е оставен в сила в останалата му част.

Със Заповед № РД-18-68 от 2.12.2010 г. е одобрена КК за района. Имотът на жалбоподателката, представляващ ПИ №1374 е нанесен в КККР като имот с идентификатор 68134.1932.2275, с площ от 481 кв.м.

Съгласно ОУП, одобрен с Решение на СОС от 19.11.2009 г. и решение на МС от 16.12.2009 г., имотът на жалбоподателката делото попада в зона Тти - зона за транспортна инфраструктура - без параметри за застрояване.

От направения оглед на имота ВЛ установило, че [улица]в участъка, засягащ процесния имот не е изградена. Имотът не е застроен и в него не са налични подобрения. Отчуждаваният имот попада в трета ценова зона съгласно Решение 2 по протокол 44 от 08.06.1998 г. на СОС по ЗМДТ. По предходния регулационен план, одобрен със Заповед №247 от 29.06.1979 г. процесният имот попада изцяло в УПИ III от кв.1 с отреждане за обществено жилищно строителство и административни сгради, което отреждане ВЛ приравнява към Жс, както е възприето и от оценителя в административното производство.

Оценителят в административното производство е ползвал като годни аналози три акта за три имота /л.76 по делото/, съдържащи се на CD, приложен в преписката и приет по делото, а именно Н.акт №27, т.VII, рег.№11970 от 16.06.2020 г., Н.акт №184, т.IV, рег.№5348 от 18.9.2020 г. и Н. акт №24, т.III, рег.№74698 от 15.12.2020 г. на СлВп.

в/ Видно от заключението на ВЛ, в частта му, чието кредитиране се оспорва от ответника, по отношение на:

- Н.акт №27, т.VII, рег.№11970 от 16.06.2020 г. е допусната грешка в адм.производство в резултат на непоследователно сканираните на приложеното по делото CD страници на акта. В действителност предмет на акта не е ПИ 68134.1933.2054, а ПИ 68134.1932.813, намиращ се на [улица]. ПИ 68134.1932.813 е застроен /за разлика от процесния имот/, а предмет на сделката са прилежащи към апартаментите в сградата идеални части от дворното място, ползвани за паркоместа.

- Н.акт №184, т.IV, рег.№5348 от 18.9.2020 г. е с предмет: 54.51 процента идеални части от правото на собственост върху ПИ 68134.1006.2084, целият с площ от 1043

кв.м или 568.54 кв.м ид.ч. Страни по сделката са свързани лица: Продавачи са собствениците и управителите на дружеството-продавач, а купувачи са същите лица като физически лица. От анализа на състоянието на имота се установява, че имотът е застроен с две жилищни еднофамилни сгради, като сградите са съществували и към момента на изповядане на сделката. Стойността на сделката е с минимална разлика от 0.54 лв/кв.м спрямо данъчната оценка на имота.

- Н.. акт №24, т.Ш, рег.№74698 от 15.12.2020 г. на СлВп е с предмет ПИ 68134.1007.1038, който попада в предвиждане за [улица], а западната му част попада в обхвата на кв.86 по плана на м. К. вада и м. Ю. парк IV част. В акта няма разделяне на цената за частите, попадащи в различни отреждания.

По изложените съображения, ВЛ приема сделките, извършени с посочените по-горе три нот. акта за негодни аналози при определянето на оценката.

Въз основа на издаденото му съдебно удостоверение ВЛ е установило Н.. акт № 174 том I, рег. 2890, дело 157 от 16.07.2020 г. /приложен към заключението/ за продажба на ПИ 68134.1600.3254, с площ 684 кв.м . Имотът, предмет на акта попада в зона Жс, като само минимална част от него с площ от 11 кв.м попада в зона СМФ. Имотът попада изцяло в обхвата на УПИ I от кв. 2 м. В. - ВЕЦ С. и не е застроен. И двете страни по сделката са юридически лица-търговски дружества. Тази сделка ВЛ приема за годен аналог /което не се оспорва от ответника/ и въз основа на нея изчислява 550 лева за кв.м , съотв. за отчуждаваната реална част от 346 кв.м - 190 300 лева- вариант А от заключението.

За оценката на непаричната вноса на недвижими имоти в капитала на [фирма], представена от жалбоподателя и приета по делото, ВЛ излага, че двете страни по апорта са търговски дружества. Актът за назначаване на ВЛ е от 5.06.2019 г., самата оценка, събр. посоченото в нея е от 17.06.2019 г., а от служебно извършената от съда справка в ТР- www.registryagency.bg /разпечатана на хартиен носител по делото/ се установи, че непаричната вноса е вписана по партидата на [фирма] на 23.12.2019 г. По отношение на пет от недвижимите имота, предмет на апорта ВЛ е установило, че отговарят на изискванията на ЗОС /което не се оспорва от ответника, доколкото оспорването му касае единствено вида на сделката-апорт/: ПИ 68134.1006.1450, с цена за кв. м -240.64 лева; ПИ 68134.1006.1452, с цена за кв. м -240.91 лева; ПИ 68134.1006.1454, с цена за кв. м -240.86 лева; ПИ 68134.1006.1455, с цена за кв. м -240.97 лева и 68134.1006.1457, с цена за кв. м-240.70 лева. Средна цена за 5-те имота-240.82 лева за кв.м , съотв. за отчуждаваната реална част от 346 кв.м в размер на 83 322.53 лева –вариант Б от заключението.

Във вариант В от заключението цената на кв.м е определена в размер на 395.41 лева, а за отчуждаваната част от 346 кв. м - в размер на 136 811.26 лева. Съответно на действителното положение е твърдението на ответника, че изчислението по този вариант е неправилно-като средна цена за кв.м. между апорта като една сделка и установения от ВЛ нот. акт: $/240,82 \text{ лв.} + 550 \text{ лв.} / : 2 = 395,41 \text{ лв.}$ за кв.м Действително при пет имота, предмет на апорта следва да се приеме, че са налице пет отделни аналога, които заедно с нот.акт, посочен от ВЛ определят цена от 292,35 лв. за 1 кв. м $/240,64 + 240,91 + 240,86 + 240,97 + 240,70 + 550 / : 6$ по вариант В. По тези съображения съдът намира, че осреднената цена от сделките по вариант В следва да е в размер на 292.35 лв. за кв. м или за отчуждавана реална част от 346 кв. м в размер на 101 153.1 лева.

Тук е мястото, във връзка с оспорването на пълномощника на ответника, съдът да

посочи, че кредитира заключението на ВЛ по отношение на изключването на сделките между „свързани лица“, тъй като те не могат да се квалифицират като сделки при нормални пазарни условия, като сделки на свободния пазар, защото липсва същностен елемент на пазара-да е безличен. Сделката между страни, които имат особена или специална връзка може да направи ценовото равнище нетипично за пазара-занижено /в случая/ или завишено, поради елемент на специална дейност. Допускането на използването на такива сделки като аналози, когато цената по тях се отличава значително от сделките при нормални пазарни условия, нарушава принципа на „адекватната обезщета“ /равностойното парично обезщетение/, както по ЗДС, така и по ЗОС. Настоящият съдебен състав на АССГ вече е излагал подробни съображения в тази насока, които поддържа изцяло /Виж: Решение №2250 от 05.04.2022 година по адм.дело №9829/2021 година, Решение №4917 от 12.07.2019 г. по адм.дело №4572/2019 година/.

Съдът кредитира заключението на ВЛ за негодност и на останалите нот.актове, използвани в административното производство за аналози. Превратни са изложените от ответника съображения-сделките не са изключени от ВЛ, защото имат за предмет продажбата на ид.части от ПИ, а защото ПИ е застроен /за разлика от процесния/ или попада с отделни свои части в различни отреждания, без в акта да е отграничена цената за съотв.части, както е изложено по-горе.

По отношение на апорта, съдът излага следните съображения:

Спорът е дали същият попада в обхвата на „други възмездна сделки между физически и/или юридически лица“ по смисъла на § 1, т.2 ДР ЗОС

Апорът или непаричната вноска е особен вид отчуждаване на вещь с транслативен ефект за правото на собственост, специфичен вещно прехвърлителен произведен способ, който се осъществява с оглед постигането на определена цел-участие в съответно търговско дружество. С апортиране на недвижим имот в капиталово търговско дружество имотът излиза от патримониума на длъжника и става собственост на дружеството, като собствеността се придобива на деривативно основание с вписване на дружеството, а срещу апортната вноска длъжникът получава акции от учреденото АД или дялове от учреденото ограничено отговорно дружество. Апортът има възмезден характер, тъй като при него има разместване в имуществената сфера на вносителя – срещу апортната вноска вносителят придобива дялове /при ограничено отговорното/ или акции /при АД/.

Вещният ефект на последващия апорт в капиталово търговско дружество, какъвто е процесният, аналогично на учредителния апорт, настъпва след вписване на апорта в търговския регистър и регистъра на Ю. /чл. 140, ал. 4 ТЗ и чл. 231, ал. 4 ТЗ/.

От служебно извършената справка в ТР, съдът установи, че от 18.07.2008 г. едноличен собственик на капитала на [фирма] е [фирма], т.е. към 23.12.2019 г. двете дружества са свързани лица. Оценката на имотите обаче е изготвена по реда на чл.72, ал.2 ТЗ от три независими вещи лица, посочени от длъжностното лице по регистрацията към Агенцията по вписване, а не е резултат от прякото договаряне между свързаните дружества.

Специалната цел на сделката не я изключва от обхвата на § 1, т.2 ДР на ЗОС. Сделки със специална цел са и „прехвърляне на собственост срещу

задължение за строителство и ипотека“, които са сред изрично изброените в с.н.

По тези съображения съдът приема, че апортът е годен аналог. С оглед настъпването на вещно- правния му прехвърлителен ефект на 23.12.2019 г., той попада в релевантния едногодишен период. Спазени са и всички останали изисквания на ЗОС. В съотв. със специалната норма на чл. 22, ал. 5 ЗОС - размерът на равностойното парично обезщетение за имотите се определя съобразно конкретното им предназначение, което са имали преди влизането в сила, съответно преди одобряването на подробния устройствен план по чл. 21, ал. 1 и въз основа на пазарните цени на имоти със сходни характеристики, намиращи се в близост до отчуждавания имот. Съгласно § 1, т. 2 от ЗОС – „Пазарни цени на имоти със сходни характеристики“ са осреднените цени от всички сделки с имоти, намиращи се в близост до отчуждавания имот, които имат еднакво конкретно или преобладаващо предназначение, притежават еднакъв характер на застрояване със същите или близки показатели на устройство и застрояване и/или установен начин на трайно ползване с отчуждавания имот, за: покупко-продажба, замяна, учредяване на вещни права или прехвърляне на собственост срещу задължение за строителство, ипотека, продажбите чрез търг от държавни и частни съдебни изпълнители, държавните институции и общините, както и други възмездни сделки между физически и/или юридически лица, по които поне една от страните е търговец, сключени в рамките на 12 месеца преди датата на възлагане на оценката и вписани в службата по вписванията по местонахождението на имота. Ако в рамките на 12 месеца преди датата на възлагане на оценката в службата по вписванията по местонахождението на имота са вписани повече от двадесет сделки, при определяне на пазарната цена се вземат предвид последните вписани двадесет сделки. Видно от § 1, т. 3 - "Имоти, намиращи се в близост до отчуждавания имот" са имотите, които се намират: а) в една и съща ценова зона с отчуждавания имот - в урбанизираните територии; б) в едно и също землище с отчуждавания имот - в земеделските територии и в горските територии.

В съотв. с изложеното по-горе съдът обуславя крайния си извод че размерът на равностойно парично обезщетение, съответстващо на материалноправните изисквания е в размер на 292.35 лв. за кв.м или за отчуждавана реална част от 346 кв.м в размер на 101 153.1 лева, и изменя оспорената заповед в този смисъл.

5. При този изходна спора и на основание чл.143, ал.1 АПК правото на разноски е възникнало за жалбоподателя. То е своевременно упражнено, като преди приключване на устните състезания по делото е поискано присъждането им. Доказаните разноски са общо в размер на 2460 лева, от които 10 лева-дължима и заплатена държавна такса, 450 лева-заплатено възнаграждение за ВЛ и 2000 лева-заплатено възнаграждение за защита, осъществена от един адвокат-адв.О. Д. по договор за правна защита и съдействие от 17.01.2021 година /л.177 от делото/. На първо място следва да се посочи, че жалбоподателят неправилно сам е определил и заплатил държавна такса в размер на 50 лева, вместо дължимата в размер на 10 лева. Заплатената държавна такса над 10 лева не подлежи на възстановяване по

реда на чл.143, ал.1 АПК, тъй като е била недължима / т.23 от Тълкувателно решение № 6 от 6.11.2013 г. на ВКС по тълк. д. № 6/2012 г., ОСГТК/ и не представлява разноси по делото. Жалбоподателят може да поиска възстановяването ѝ на основание чл.4б от Закона за държавните такси, като посочи банкова сметка за това. На второ място съдът намира възражението на ответника за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение за основателно. Предвид предмета на делото, което не се отличава от типичната фактическа и правна сложност на делата от този вид, единственото проведено по делото заседание с участието на пълномощника-адвокат, обема на реално осъществяваната защита, включващ и изготвянето на жалбата, попълването на делото с доказателства и писмената защита след приключване на устните състезания по делото, вкл. и минималния размер на възнаграждение по чл.8, ал.3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. -500 лева, съдът на основание чл.78, ал.5 ГПК, вр.чл.144 АПК намалява размера на адвокатското възнаграждение до 1000 лева.

Воден от изложеното и на основание чл.172, ал.2 и чл.143, ал.1 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 23-ти състав

Р Е Ш И:

ИЗМЕНЯ, по жалба на Е. Л. М., чрез пълномощника ѝ-адв.О. Г., **Заповед №СОА21-РД40-181/23.11.21 г., издадена за кмета на СО /по заместване/, КАТО УВЕЛИЧАВА** определеното с нея парично обезщетение от **40 810.70 лева на 101 153.10 лева /сто и една хиляди сто петдесет и три лева и десет стотинки/.**

ОСЪЖДА Столичната община да заплати на Е. Л. М. с ЕГН [ЕГН] сумата в размер на 1460 /хиляда четирисотин и шестдесет/ лева, разноси по делото.

**Решението е окончателно и не подлежи на обжалване /чл.27, ал.6 ЗОС/.
Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи от него по реда на чл.137 АПК.**

СЪДИЯ: